

Cigánysorok

Remegő szívek- cigánycsendesnap Sajógömörön

A diplomavédésemen állva kavarogtak bennem az érzések. Próbáltam elméletbe foglalni mindazt, amit megtapasztalni kell a cigánymisszióban. Bírálók által feltett kérdések sora állt előttem: milyen cigánymisszióban megjelenő paradigma jelenségeket tudnék megfogalmazni? Soroltam az életváltozásokat, a megszabadult alkoholisták, ex szerencsejátékosok ...stb. De minden szó csak üresen csengett, mert nem párosultak hozzá arcok.

A csendesnapon bizonyoságottevő cigány testvéreket hallgatva azon gondolkodtam, bárcsak ott lettek volna ők a védésen, bárcsak sorba bemutatva őket beszélhettem volna a paradigma jelenségekről. Nem csak üres szavakkal dobálózva, hanem életüket bemutatva. „Mondjátok a remegő szíveknek: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, jön Istenetek...” (Ézs.35,4) Ott álltak remegő szívvel, hálától remegő szívvel a sajógömöri templomban és arról a változásról beszéltek, amelyet az Istennel való találkozás hozott az életükbe...

Karcsi elmondta, miből hozta ki őt az Isten. Többször járt börtönben, nem foglalkozott azzal, mi lesz a családjával. Ha nem ült éppen börtönben, akkor is minden pénzt elgépezett. Olyan megkötözötté vált ettől, hogy az sem érdekelte, ha a gyermekeinek nem lesz mit ennie. De az Isten kegyelme hozzá is elérhetett és ezért hálás a szíve mindennap.

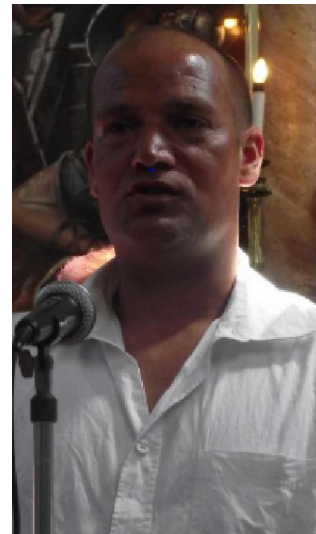
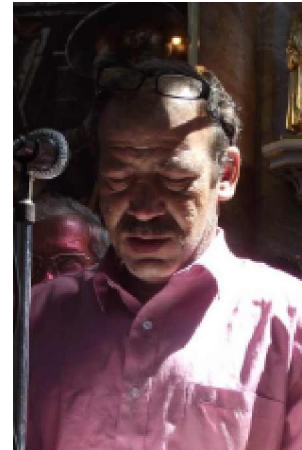

Ahogy *János bácsié* is. A maga egyszerűségével állt ki, a maga egyszerűségével beszélt a megélt nehézségekről és küzdelmeiről. Egyszerre láttam szemében a küzdelmet és a szabadulás örömét.

A szívem is beleremegett *Tyutyu* szavaiba, talán mert ismertem már életét. Tudtam, hogy korábban nem volt rest bántani másokat, beszélt a szívében gyúlt haragról. Úgy éreztem saját fájdalmáért büntetett másokat. A gyász, hogy nyolc hónapos kislányát elvesztette, megsomorította a szívét és hiába kereste a békességet, nem találta sehol. Csak az Istenben. Benne jutott el arra a békességre, melyet oly sokáig keresett. És most már tudja, hogy jó helyen van a kislány és eljön a nap, amikor együtt lehetnek majd.

Sándor minden homiletikai tudásomat megszegyenítő vázlat pontokba szedve beszélt hitre jutásáról. Őt kérdést gyűjtött össze, melyek jól láthatóan mutatták be a múltat, élete fordulatát és a jelent. Nehéz körülmények között nőtt fel, intézetek, lopás volt az élete. A település cigány elnöke lett, de rá kellett jönnie, hogy saját ereje nem elég az élethez,

megváltójává fogadta Jézust és csakhamar felesége és lánya is. Megmenekült a házasságuk, Isten áldásában élnek az életüket nyomorúságok közepette is, hiszen épp kórházban ápolják feleségét és lányát is.

Remegő szívről beszélt *Barna*, a saját remegő szívéről. Agresszív alkoholistaként élte az életét. 11 éves korában elvesztette a lányát és az egész világot hibáztatta ezért. Nem volt képes elengedni, úgy érezte, a lánya halálával az ő élete is véget ért. De az Isten mutatott neki egy utat, megragadta a remegő szívét, és azt mondta neki: ne félj és légy erős! Nemcsak gyászában kapott békességet, hanem szabadulást is nyert Isten megváltó szeretete árán.

Laci lehorgasztott fejjel állt ki és csak szabadkozott, önfejűségét emlegetve. Talán azért, mert nem tudta saját szavaival megfogalmazni azt, amit szeretett volna elmondani. Egy cseppet sem éreztem kevesebbnek ezeket a perceket. Sokszor könnyebb más

szavait felhasználva kimondani érzéseinket. Ő versben tette ezt meg.

Matyi pedig hangjával, dalával tett bizonyosságot:

*Istenem, szívemből szól e dal Neked.
Megköszönni jöttem az egész életem.
Uram, nem kérek mást, csak hogy fordulj
felém,
hogy elmondhassam mindazt,
mi a szívemben úgy ég.
Hisz minden, amire vágytam
én azt Nálad megtaláltam.
Örökké Veled élek, nekem minden, ez a
vágyam.
Nem minden könny keserű olyan édes,
mint a méz. Örömkönnyeket hullajtok én.
Boldog a szívem, mert nem nehéz,
hiszen így lesz mindig már.
Az én szívem, Uram, csak mindig Terád
vár!*

(Az ének meghallgatható: filadelfia.lutheran.hu).

Életeket, életváltásokat láthattunk és hallhattunk ezen a napon. Sokkal többek ezek, mint paradigma jelenségek, sokkal többek, minthogy elméleti keretekbe beleszorítsam. *Boldog a szívem, mert nem nehéz, hiszen így lesz mindig már. Az én szívem, Uram, csak mindig Terád vár!*

Györfi Judit

(További képek és hangfelvételek: filadelfia.lutheran.hu)

